Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

mnū dixit. Vel tu sacrifica ut possis
que immet uitare tormenta. Sa-
tinus rndit. xpiani sum dei pre
cepta custodiens. ydolis sacrificare
prohibeor. Proconsul ad reuocatum
dixit. Nūquid & tu horum sequeris
uoluntatem. Reuocatus respōdit.
Horū plane sequor. ut deū qm his
uidere pmerear. Proconsul dixit Sa-
crificate dis ne uos diuulis mtficere
cogar tormētis. Responderuṇt deū
adoram. & ut ad eum quēad modū
dicis puenire meamur uotis opta
mus. Proconsul pcepit ut uiris remo
tis felicitatem & ppetuā offerent.
Et ad felicitatem dixit. Que dice
ris. Respondit. Felicitas. Proconsul
dixit. Miserere tui puella. ne uite isti
iocunditate & lucis splendore gra
ui tormentorū genere afflicta p
ueris. Felicitas respondit. Ego ad
eternā uitā & pennē splendorem
p supplicia opto puenire. Proconsul
ad ppetuā dixit. Tu quid cogitas.
Sacrifica. ne his quibus obstinacio
ne conuungeris. eqā pena socieris.
Sancta ppetua rndit. xpiana sū.
& ut meream esse ppetua. m x̄ no
nnnis cōfessione pmanebo. Gem
entes aut parentes eius pater &
mater fres & maritus cum puuulo
filio ante proconsulis tribunal. tali
conabantur alloquio fidei eius molli
re constanciam. dicentes. Miserere
senectuti mre si florem tue non con
sideras iuuentutis. & si que t̄ im
minent tormenta estimas contem
nenda. saltem parentib̄ tuis condo
le. ne p tuā obstinacionē pemi i
morem mtama. Perpetua uero

stabat immobilis atq; secura. & tota
m martyrij desiderio iam m celis
oculos suos habens. ne contraria p
suadentes uideret. ad supna se su
stulerat dicens. Non agnosco parē
tes creatorē omnium ignorantes. q
& si essent ut m x̄ confessione persistere
persuaderent. Proconsul autem pare
tum lacrimis mot̄ dixit ad eam. Ex
citet te ad misericordiam fletus parentum.
Qd si hos nō audis. uel uocem tui
infantis auscultas. Pater uō eius
iactans infantē m collo eius. & flens
rogabat eam dicens. Miserere mri.
uitam q; tuā serua parentibus. Be
ata uō ppetua piciens infantem.
ac parentes repellens dixit. Disce
dite a me opatij immitis. qā non
nouit uos. Ego nō imerito alienos
estimo. quos a redempcione xpi
uidō separos. Tunc proconsul uides
eor constanciam. bēssimos martires
satiari saturninis & reuocari fla
gellis cedi pcepit. & m carcerem
retrudi. dans sentenciam ut natali
cesaris bestiis traderentur. Iterū
ppetua uiriomb̄ animatur. Vidit
etiam horrore & migredine tetri
sub eor pedibus uoluntē. Quā
ci martirib̄ retulisset grās egerūt
dō. quia pstrato humani generis
inimico gloria meruim se consecratos
esse. cognouerunt. Contristatis
nō eis de felicitate. qd mente
oc tauo omis gestaret in uto.
sta tuerunt preces p ea ad do
m num fundere. Qui dum
m oracione persistunt. emita ē.
Natali ergo cesaris pcedente a pro
consule produci iubent e carcere.